

USNESENÍ

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Petrem v exekuční věci

oprávněné:

zastoupené:

proti

povinné:

zastoupené:

o návrhu povinné na zastavení exekuce,

takto:

Návrh povinné na zastavení exekuce **se zamítá.**

Odůvodnění:

Okresní soud v Českých Budějovicích svým pověřením ze dne 13. 11. 2019, č.j. 43 EXE 1603/2019-33 nařídil exekuci proti povinné k uspokojení peněžitých pohledávek oprávněného proti povinné podle níže uvedených exekučních titulů.

Exekučním titulem je jednak platební rozkaz Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 4. 1. 1994, č.j. 2 C 731/92-17, kterým bylo původnímu povinnému, [REDAKCE] uloženo zaplatit původnímu oprávněnému, [REDAKCE] částku 276 383,90 Kč s 3 % úrokem od 4. 12. 1991 do zaplacení a dále náklady řízení v částce 11 056 Kč. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 1. 1994. Současná povinná získala postavení povinné tak, že nabyla po zemřelém [REDAKCE] dědictví dle usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 11. 9. 2017, č.j. 17 D 71/2017-223. Současný oprávněný přihlásil do výše uvedeného dědictvého řízení svou pohledávku ve výši 163 605,61 Kč vyplývající z výše uvedeného pravomocného platebního rozkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 4. 1. 1994, č.j. 2 C 731/92-17, která již byla dříve proti původnímu zesnulému povinnému vymáhána v řízení o výkonu rozhodnutí Okresním soudem ve Strakoniciích ve věci, sp.zn. E 744/95, když usnesením č.j. E 744/95-46 ze dne 7. 5. 2004 bylo rozhodnuto o vstupu současného oprávněného do tohoto výkonu rozhodnutí namísto původního oprávněného na základě přechodu pohledávky na oprávněného, kterým bylo vydražení pohledávky ve veřejné dražbě dobrovolné. S ohledem na ve výkonu rozhodnutí vymožené plnění proti původnímu dlužníkovi [REDAKCE] ve výši 10 319 Kč činila přihlášená pohledávka 153 286,61 Kč.

Současný oprávněný ve svém exekučním návrhu, který je založen na čl. 4-5 soudního spisu, mj. popsal, že současná povinná nabyla po svém zesnulém [REDAKCE] dědictví v částce 237 583,11 Kč dle usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích, č.j. 17 D 71/2017-223 ze dne 11. 9. 2017. Oprávněný přihlásil do předmětné pozůstalosti pohledávku 163 605,61 Kč (*pozn. soudu: Správná výše je 153 286,61 Kč*) vyplývající vůči zůstaviteli z pravomocného platebního rozkazu Okresního soudu ve Strakoniciích, č.j. 2 C 731/92-17 ze dne 4. 1. 1994, jež nabyl právní moci dne 27. 1. 1994 a usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích o nařízení výkonu rozhodnutí vůči zůstaviteli, Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

č.j. **E** 744/95-11 ze dne 18. 6. 1998 (*pozn. soudu: Následně došlo k přečíslování na 12 E 744/95 - viz čl. 169 soudního spisu*) a usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích, č.j. E 744/95-46 ze dne 7. 5. 2004 o vstupu oprávněného do tohoto výkonu rozhodnutí namísto původního oprávněného na základě přechodu pohledávky na oprávněného originárním způsobem nabytí vlastnictví vydražením ve veřejné dobrovolné dražbě. Po snížení o 10 319 Kč s ohledem na provedené srážky ze mzdy zůstavitele činila přihlášená pohledávka 153 286,61 Kč.

Oprávněný dále popsal, že svou přihlášku pohledávky odeslal poštou 5. 4. 2017. Ta byla doručena Okresnímu soudu ve Strakoniciích dne 6. 4. 2017, to znamená 3 dny po vydání usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 3. 4. 2017, č.j. 17 D 71/2017-149, které bylo vyvěšeno 7. 4. 2017 na úřední desce, když tímto usnesením byly věřitelé zůstavitele vyzváni, aby přihlásili své pohledávky do pozůstalosti (*pozn. soudu: konvokace věřitelů*).

Z výše uvedeného oprávněný dovozuje, že je přihlášeným věřitelem podle § 1712 odst. 2 občanského zákoníku, o jehož pohledávce povinná dědička věděla a oprávněný tak má stejné právní postavení v první skupině věřitelů, jako přihlášení věřitelé, kteří se včas a řádně přihlásili. Tento svůj závěr oprávněný opírá o judikát RvI 1155/29, kde se uvádí, že stačí, že pohledávka byla přihlášená již před rozepsáním ediktální lhůty, neboť znala-li povinná tuto pohledávku již dříve, nemůže být oprávněnému ke škodě, že neopakoval ohlášku a nepřihlásil pohledávku znovu v ediktální lhůtě. Rozdělení věřitelů na 2 skupiny má význam pro pořadí uspokojení věřitelů a projevuje se v tom, že nejprve musí být uspokojeni přihlášení věřitelé (popř. se považují za přihlášené věřitele) – první skupina. Ostatním věřitelům – druhá skupina, kteří se včas nepřihlásili nebo k jejichž přihláškám se nepřihlíží, může dědic plnit, jen tehdy a až poté, co byly plně uspokojeni všichni přihlášení (ohlášení) věřitelé.

Dále oprávněný popsal, že ale v rozporu s tímto povinná oprávněným přihlášenou pohledávku 153 286,61 Kč zkrátila o 101 640,61 Kč, jak uvedla v rozboru zjištěných pohledávek přiloženém ke svému dopisu ze dne 4. 2. 2018 a poukázala oprávněnému pouze částku 51 646 Kč. Oprávněný vyzval povinnou k doplacení částky zkrácením ve výši 101 640,61 Kč, což ale povinná odmítla.

Za výše popsané situace tedy oprávněný navrhl, aby soud nařídil exekuci podle vykonatelného platebního rozkazu Okresnímu soudu ve Strakoniciích, č.j. 2 C 731/92-17 ze dne 4. 1. 1994, a to k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 101 640,61 Kč s 3% ročními úroky z této částky od 5. 2. 2017 do zaplacení spolu s DPH.

Povinná se svým návrhem doručeným soudnímu exekutorovi dne 3. 12. 2019, který je založen na čl. 35-38 domáhala jednak odkladu exekuce, o kterém bylo soudem rozhodnuto samostatně a dále i zastavení exekuce. Jako důvod uvedla, že se stala jedinou dědičkou [REDAKCE]. V dědickém řízení ale **uplatnila výhradu soupisu pozůstalosti**, a proto za dluhy odpovídá do výše nabytého dědictví, tedy do výše aktiv ve výši 237 584 Kč. V dědickém řízení došlo na návrh dědiců ještě také ke **konvokaci věřitelů** (§ 1711 občanského zákoníku). Na tuto výzvu se však žádný věřitel nepřihlásil. Za takového věřitele nelze považovat ani oprávněného, neboť svou pohledávku přihlásil mimo tuto výzvu (1 den před jejím vyvěšením bez odkazu na tento režim přihlášky) a povinná o této pohledávce nevěděla (§ 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku). Stěžejním důvodem, proč oprávněný není „ohlášeným věřitelem“ ve smyslu § 1712 odst. 2 občanského zákoníku je však skutečnost, že tento status může vzniknout pouze těm věřitelům (resp. těm věřitelům), kteří svými na tuto výzvu ohlášenými pohledávkami pozůstalost **vyčerpají**. K tomu však nedošlo, neboť pozůstalost nebyla v průběhu dědického řízení vyčerpána ani sumou všech přihlášených pohledávek (ta činila pouze 202 174 Kč). I kdyby tedy oprávněná prokázala, že povinná věděla o její pohledávce, byla by jediným ohlášeným věřitelem a pozůstalost by nevyčerpala a následky dle § 1712 odst. 2 občanského zákoníku by tedy ani nevznikly a oprávněná by tedy neměla právo na oddělené uspokojení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

Dále podle povinné tento průběh a výsledek dědického řízení, pokud jde o okruh přihlášených věřitelů a celkovou výši jejich pohledávek, byl konstatován objektivním a přezkumatelným způsobem Okresním soudem ve Strakonících v usnesení ze dne 1. 9. 2017, č.j. 17 D 71/2017-223, ve kterém je uvedeno, že žádný z věřitelů nemá právo na oddělené uspokojení v důsledku neuplatnění účinků konvokace věřitelů, když tím došlo k aplikaci závěrů rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 28 Cdo 2806/2016. Povinná měla tedy povinnost poměrného uspokojování věřitelů analogicky jako při likvidaci dědictví, a to při neexistenci skupiny oddělených věřitelů, kteří by měli dle § 1712 odst. 1 občanského zákoníku a contrario právo na přednostní uspokojení do výše pozůstalosti před všemi ostatními „běžnými“ věřiteli. V souladu s tímto konstatováním povinná postupovala. Na základě výsledku dědického řízení tedy povinná (aby řádně vypořádala všechny na ni přešlé dluhy, protože bohužel zjistila, že existují další dluhy, za něž jako univerzální právní nástupce [redacted] odpovídá) zjistila okruh všech věřitelů a výši jejich pohledávek ke dni smrti [redacted], přičemž zjistila předložení pozůstalosti, neboť našla nové věřitele [redacted] s pohledávkami 122 373 Kč a 160 284 Kč včetně příslušenství a [redacted] s pohledávkou 241 539 Kč včetně příslušenství). Celková výše pohledávek s příslušenstvím ke dni smrti činila tedy částku 726 370 Kč. Celková výše aktiv pak byla jen 237 584 Kč. Protože povinná odpovídala za dluhy pouze do výše nabytého majetku, musela každou z pohledávek krátit, a tak vyčísčila tuto jejich část, kterou skutečně zdědila. Aby tedy došlo k poměrnému uspokojení všech věřitelů, musela všechny pohledávky krátit na 32,71 %. K tomu povinná zpracovala tabulku, kterou zaslala všem věřitelům a následně provedla tento rozvrh pozůstalosti, a to podle stavu ke dni 4. 2. 2018, tedy přesně 1 rok od smrti otce (viz tabulka rozvrhu ke dni 4. 2. 2018). Tento rozvrh včetně tabulky zaslala každému věřiteli a následně všechny věřitele také vypořádala. Na oprávněnou proto stejně jako na ostatní věřitele připadlo pouze 32,71 % pohledávky, tedy jistina ve výši 50 141 Kč a úrok z prodlení ve výši 1 505 Kč. Tyto částky byly uhrazeny, což potvrzuje i oprávněný.

Povinná tedy zdůraznila, že v součinnosti s dědickým komisařem na základě výše citovaného usnesení Okresního soudu ve Strakonících vypořádala všechny zajištěné věřitele poměrným způsobem, analogicky jako při likvidaci dědictví.

Povinná dále popsala, že se ale oprávněný s tímto výsledkem dědického řízení nesmířil a podle názoru povinné vykonstruoval tezi o existenci „první skupiny věřitelů“ vzniklé dle § 1712 odst. 2 občanského zákoníku a usiluje o své zařazení do ní. Nepravdivě tvrdí, že učinil ohlášku na konvokační výzvu a je tedy paradoxně jediným věřitelem, který se „vstupu“ do této oddělené skupiny domáhá. Žádná taková skupina však v dědickém řízení nevznikla. Podle povinné zde není věřitel, který by mohl být odděleně uspokojen v režimu výzvy dle § 1711 občanského zákoníku a neexistuje zde ani věřitel, který by v důsledku nepřihlášení se na tuto výzvu byl jakkoliv zkrácen, a proto neexistuje věřitel, který by dovoláním se na existenci ohlášky na uvedenou výzvu měl nárok na oddělené uspokojení. Podle povinné se oprávněný nikdy nepokoušel splnit povinnost tvrzení a důkazní, že ohlášenými pohledávkami věřitelů na konvokační výzvu došlo k vyčerpání pozůstalosti (§ 1712 odst. 1 občanského zákoníku) a nikde také neoznačuje další věřitele, kteří do této skupiny náleží. Jak bylo výše uvedeno, oprávněný není schopen toto tvrzení prokázat, neboť i kdyby snad teoreticky jeho přihláška mohla být „ohláškou“ dle § 1712 odst. 1 občanského zákoníku, byl by jediným a jeho pohledávkou by pozůstalost zjevně nebyla vyčerpána.

Povinná dále zdůraznila, že nebyla nijak motivována ke zkrácení jakýchkoliv pohledávek, protože s ohledem na výhradu soupisu pozůstalosti měla jistotu, že bude plnit pouze do výše nabytého majetku a měla pro tento účel připraven dostatek finančních prostředků a vynaložila pro to maximální úsilí pro co nejpřesnější zjištění výše pohledávek tak, aby svou povinnost vůči věřitelům co nejkorektněji splnila. Pokud by snad soudem byla konstatována existence věřitelů podle § 1712 odst. 2 občanského zákoníku, nebylo by nic jednoduššího než tuto skupinu věřitelů obratem vyplatit, když by se pro povinnou jednalo o nejjednodušší způsob, jak vypořádat své

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

dluhy z dědictví bez právní nejistoty ohledně jakýchkoliv jiných následně objevivších se věřitelů. Povinná závěrem zdůraznila, že se **nestala dědičkou části pohledávky oprávněného ve výši 101 640,61 Kč, kterou po ní v exekučním řízení nyní vymáhá a takový dluh povinné vůči oprávněnému neexistuje.**

Povinná svůj návrh na zastavení ještě doplnila podáním ze dne 4. 6. 2020, které je založeno na č.l. 101-102 soudního spisu. Povinná uvedla, že v návaznosti na žádost soudu, č.j. 43 EXE 1603/2019-97 ze dne 20. 5. 2020, zasílá doklady o úhradě pohledávek zůstavitele [REDAKCE] všem zjištěným věřitelům včetně souvisejících dokladů. Pokud jde o věřitelku [REDAKCE], tak bylo dne 11. 10. 2018 soudem pravomocně rozhodnuto (usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 24 Co 1203/2018-83), že její podíl činí 27 760,50 Kč včetně příslušenství, a proto byla na její podíl uhrazena tato částka. **Tím byl vyplacen i tento poslední zjištěný věřitel.**

Soud následně informoval povinnou o Potvrzení soudní exekutorky ze dne 3. 12. 2019, č.j. 091 EX 01083/19-020, které je založeno na č.l. 52 soudního spisu. Exekutorka konkrétně vydala Potvrzení o ukončení exekuce co do způsobu provedení nařízeného exekučním příkazem, č.j. 091 EX 01083/19-018 ze dne 27. 11. 2019, když v tomto potvrzení uvedla, že z důvodu vymožení dlužné pohledávky a příslušenství došlo v souladu s § 46 odst. 2 exekučního řádu ke skončení exekučního řízení. Dále bylo v potvrzení uvedeno, že skončením exekučního řízení v uvedeném smyslu zanikají právní účinky shora uvedeného exekučního příkazu vydaného k provedení exekuce.

Povinná k výše uvedenému Potvrzení soudní exekutorky sdělila, že **exekuce nemohla být dosud ukončena, a to ani zastavením exekuce ani žádným ze způsobů provedení exekuce.** Dosud totiž nebylo pravomocně rozhodnuto o návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 2. 12. 2019 a nenastaly skutečnosti dle § 35b odst. 1 písm. h) exekučního řádu (doložka provedení exekuce – v daném případě dle § 52 odst. 3 písm. b) exekučního řádu a v návaznosti na to nebylo rozhodnuto o případných nákladech exekuce (Příkaz k úhradě nákladů exekuce, č.j. 091 EX 01083/19-019, byl usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. 43 EXE 1603/2019-84, zrušen).

Dále povinná uvedla, že dle § 54 odst. 5 e.ř. je-li u exekutora složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, exekutor nebo exekuční soud na návrh povinného odloží provedení exekuce do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podaném povinným a rozhodne o tom, že povinný není vázán zákazem uvedeným v § 44a odst. 1 a v § 47 odst. 6 e.ř. ode dne vydání rozhodnutí o odkladu. Nedojde-li k zastavení exekuce, použije se jistota na úhradu vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce; jinak se vrátí složiteli.

Povinná u soudní exekutorky podala žádost o zrušení exekučního příkazu, č.j. 091 EX 01083/19-018 ze dne 3. 12. 2019, ve kterém sdělila, že na účet exekutorky poukázal jistotu ve výši 129 307,08 Kč a požádala o zrušení výše uvedeného exekučního příkazu za podmínek § 54 odst. 5 e.ř., neboť dříve podala návrh na zastavení exekuce spolu s návrhem na odklad ze dne 2. 12. 2019, o kterém nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Výše uvedená částka byla na účet exekutorky připsána ještě dne 2. 12. 2019, když tato platba byla opatřena zprávou pro příjemce „JISTOTA par. 54 odst. 5 ER“.

Soudní exekutorka žádost povinné, aby bylo rozhodnuto o zrušení zákazu nakládat s majetkem dle § 54 odst. 5 e.ř. v důsledku složení jistoty a podaného návrhu na zastavení spojeného s návrhem na odklad **ignorovala** a místo toho dne 5. 12. 2019, v době, kdy již měla doručen návrh povinné na zastavení exekuce spojený s návrhem na odklad a složenou jistotu, vydala usnesení, č.j. 091 EX 01083/19-024, kterým zrušila zákazy a omezení k nakládání s majetkem dle § 44a odst. 1 a § 47 odst. 6 e.ř. ohledně veškerého majetku, když jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, tak učinila podle § 44a odst. 2 e.ř. a nikoli podle § 54 odst. 2 e.ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

Dále povinná poukázala, že ustanovení § 54 odst. 2 e.ř. řeší situaci, kdy je jistota složena za účelem **pozastavení** účinku exekuce po dobu rozhodování o návrhu povinného na zastavení exekuce, neboť povinný sporuje některý z předpokladů vedení exekuce a požaduje její zastavení, což byl tento případ. Naopak ustanovení § 44a odst. 2 e.ř. řeší situaci, kdy je u exekutora složena jistota za účelem splnění dluhu v rámci exekuce, čímž je exekuce provedena a je třeba neprodleně eliminovat trvající následky ve formě inhibitoria, když odkázala na komentář ke 4. vydání Exekučního řádu, C.H.Beck 2017, strana 308.

Povinná dále zdůraznila, že složila jistotu dle § 54 odst. 2 e.ř. a navrhla zrušit omezení v souladu s tímto ustanovením do doby pravomocného rozhodnutí o podaném návrhu na zastavení. Exekutorka podle povinné rovněž ignorovala návrh na odklad exekuce podle tohoto ustanovení ve spojení se složením jistoty, o kterém musel rozhodovat až soud usnesením, č.j. 43 EXE 1603/2019-57.

Pokud soud odkazuje na Potvrzení o ukončení exekuce soudní exekutorky ze dne 3. 12. 2019, č.j. 091 EX 01083/19-020, tak tento byl zřejmě vydán a doručován [REDAKCE], [REDAKCE] v návaznosti na usnesení soudní exekutorky, č.j. 091 EX 01083/19-024, kterým exekutorka zrušila zákazy a omezení k nakládání s majetkem dle § 44a odst. 1 a § 47 odst. 6 e.ř. ohledně veškerého majetku. V tom, že soudní exekutorka vydala tento dokument, spatřuje povinná další porušení zákona, neboť dle 44a odst. 2 e.ř. věta druhá, exekutor vydá rozhodnutí podle věty první do 7 dnů ode dne, v němž mu byl doručen návrh povinného a neprodleně ho zašle účastníkům řízení, a dalším osobám, jimž byly v rámci exekuce doručeny exekuční příkazy podle § 49 odst. 7. Podle povinné měla soudní exekutorka zaslat [REDAKCE] usnesení, č.j. 091 EX 01083/19-024, a nikoli vydávat potvrzení o skončení exekuce, ve kterém konstatuje, že z důvodu vymožení dlužné pohledávky a příslušenství zanikly účinky zmíněného exekučního příkazu vymožením. Účinky zmíněného exekučního příkazu zanikly v návaznosti na její rozhodnutí o zrušení zákazu nakládat s majetkem, č.j. 091 EX 01083/19-024 (s výhradou, že rozhodla podle § 44a odst. 2 e.ř. a nikoli dle § 54 odst. 5 e.ř.) **a nikoliv vymožením**. Tedy na depozitním účtu soudní exekutorky má být stále složena jistota dle § 54 odst. 5 e.ř., která s ohledem na to, že nenastala doložka provedení exekuce v důsledku podaného návrhu na zastavení exekuce, o kterém dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, nemohla být oprávněnému vyplacena jako vymožené plnění. Pokud snad exekutorka skutečně tuto jistotu povinné z depozitního účtu poukázala oprávněnému, poručila tím zákon. Povinná v závěru sdělila, že stále trvá na návrhu na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g), h) o.s.ř.

Oprávněný s návrhem povinné na odklad a zastavení exekuce nesouhlasil, a to svým podáním ze dne 16. 12. 2019, které je založeno na č.l. 77-81 soudního spisu. Jako důvod uvedl, že odkazuje na rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. 28 C 175/2018-50 ze dne 7. 1. 2019, kterým tento soud vyhověl žalobě oprávněného proti povinné, povinná uhradila 101 640,61 Kč s příslušenství, když následně ale tento rozsudek zrušil svým rozsudkem Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem č.j. 7 Co 389/2019-95 ze dne 18. 6. 2019, když důvodem pro zrušení byla skutečnost, že zde byla překážka věci pravomocně rozsouzené (*pozn. soudu: Zjednodušeně řečeno, Krajský soud uzavřel, že oprávněným vymáhaná částka proti povinné přešla na povinnou tím, že se stala dědičkou po zesnulém [REDAKCE] a proto nelze o povinnosti této dědičky rozhodovat znovu.*)

Oprávněný odkazuje na odůvodnění uvedené v rozsudku nalézacího soudu uvedeném výše, který se neztotožňuje s výkladem ustanovení § 1712 občanského zákoníku poskytnutého oprávněnou. Oprávněný odkazuje na to, že nalézací soud uvedl, že svolání (konvokace) věřitelů má za následek, že se věřitelé rozdělí na ty, který se včas a řádně přihlásili a na ostatní, kteří se nepřihlásili. Stejně právní postavení jako přihlášení věřitele mají věřitelé uvedení v **§ 1712 odst. 2 o.z.**, když dále uzavřel, že dědic ví o pohledávce ve smyslu § 1712 odst. 2 písm. a) o.z. jen tehdy, jsou-li mu známy všechny skutečnosti, které jsou významné pro základ a výši pohledávky, tedy je-li mu známo vše, co potřebuje dlužník k tomu, aby mohl uhradit dluh, když není významné, zda o tom věděl ještě za života zůstavitele nebo zda se to dozvěděl po jeho smrti ještě před Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

konvokací. Rozdělení věřitelů na dvě skupiny se projevuje v tom, že nejprve mohou být uspokojeni přihlášení věřitelé a že ti, kteří se nepřihlásili (nepodali včas přihlášky nebo se k jejich přihláškám nepřihlíží), mohou být uspokojeni až poté, co budou plně uspokojeni všichni přihlášení věřitelé. V případě, že věřitelé byli usnesením svoláni, uspokojí se nejprve přihlášení věřitelé podle skupin a ostatním věřitelům, kteří se včas nepřihlásili nebo k jejich přihláškám se nepřihlíží, může dědic plnit, jen jestliže byly plně uspokojeni (ve všech skupinách) přihlášení (ohlášení) věřitelé. Za situace, kdy by dědic postupoval při uspokojování zůstavitelových věřitelů odlišným způsobem a některý z věřitelů obdržel více, než kolik mu náleželo při likvidaci pozůstalosti nebo obdržel plnění nepříslušný věřitel, ačkoliv nebyl plně uspokojen věřitel, který se na konvokační výzvu přihlásil (**popř. se považuje za přihlášeného věřitele**), je dědic povinen tímto způsobem poškozeným věřitelům poskytnout plnění v takovém rozsahu, v jakém by ho jinak obdrželi, kdyby byla nařízena likvidace pozůstalosti a kdyby byly uspokojování při likvidaci pozůstalosti. V tomto případě neplatí princip, že dědic, kterému svědčí výhrada soupisu, hradí dluhy jen do výše ceny nabytého dědictví, neboť poškození věřitelé mají právo na stanovené plnění, i kdyby dědic měl na úhradu zůstavitelových dluhů a jiných pasiv pozůstalosti celkově vynaložit víc, než kolik činí cena jím nabytého dědictví.

S ohledem na námitky vznášené povinnou v této exekuci dále oprávněný odkázal i na další závěry nalézacího soudu, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že žalovaná (v této věci povinná) o pohledávce žalobkyně (v této věci oprávněného) ve smyslu ust. § 1712 odst. 2 písm. a) obč. zákoníku věděla, a to již na základě usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 19 Co 703/2017-63 ze dne 15. 5. 2017, které jí bylo doručeno dne 25. 5. 2017 a dále také na základě nahlédnutí do dědictvého spisu zmocněncem žalované (v této věci povinné) dne **28. 6. 2017** u Okresního soudu v Českých Budějovicích, neboť přihláška pohledávky žalobkyně (v této věci oprávněného) se všemi přílohami byla součástí dědictvého spisu již od **6. 4. 2017**. Argumentace žalované, že o pohledávce žalobkyně nevěděla před začátkem běhu lhůty pro svolání věřitelů zůstavitele, není právně významná, neboť soudce ztotožňuje s argumentací žalobkyně, která odkazuje na důvodovou zprávu k občanskému zákoníku a správně dovozuje, že postačuje, pokud se o pohledávce žalobkyně (oprávněného) dozvěděla v rámci běhu konvokační lhůty, která uplynula teprve dne **7. 7. 2017**. Dále nalézací soud uzavřel, že není s ohledem na § 1711 věta druhá občanského zákoníku žádný logický důvod vykládat § 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku tak, že žalovaná (povinná) o pohledávce žalobkyně (oprávněného) měla vědět ještě před započítáním běhu lhůty pro přihlášení věřitelů. Argument žalované (povinné), že do dědictvého řízení v rámci konvokační lhůty nepřihlásili pohledávku žádní věřitelé, je nutné odmítnout, neboť s ohledem na shora uvedenou právní úpravu a rozhodnutí judikátu, sp.zn. RvI 1155/29, podle jehož závěru stačí, že pohledávka byla přihláшена již před rozepsáním ediktální lhůty, je nutné na pohledávku žalobkyně (oprávněného) nahlížet jako na pohledávku přihlášenou. Námitka žalované (povinné), že pozůstalost nebyla vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek, a proto žalobkyně (oprávněný) nemá právo na přednostní úhradu své pohledávky v režimu ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku, nemá v platné právní úpravě žádnou oporu. Právní význam zde má pouze to, že na pohledávku žalobkyně (oprávněného) je nutné nahlížet tak, jako by žalobkyně (oprávněný) svoji pohledávku na výzvu dle § 1711 občanského zákoníku řádně ohlásil a doložil a dále, že žalovaná (povinná) o pohledávce ve smyslu ust. § 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku před skončením konvokační lhůty věděla. Námitka žalované (povinné), že podobným způsobem by se zaplacení zbývající dosud neuhrazené výše svých pohledávek mohli domáhat také další dva věřitelé, [redacted] a [redacted] nemá s ohledem na zjištěnou celkovou výši aktiv pozůstalosti (237 583,11 Kč) a výši přihlášených pohledávek těchto dvou věřitelů (4 910 Kč a 43 977 Kč) žádný právní význam, i kdyby se uvedení věřitelé svého nároku vůči žalované (povinné) s úspěchem domáhali.

Za situace, kdy žalovaná (povinná) při uspokojování zjištěných pohledávek postupovala v rozporu s § 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku, tedy přistoupila k poměrnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

uspokojení všech zjištěných věřitelů bez ohledu na právo žalobkyně (oprávněné) na přednostní uspokojení své pohledávky v rámci první skupiny věřitelů, je povinna poškozené žalobkyni (oprávněnému) poskytnout plnění v takovém rozsahu, v jakém by ho jinak obdržela, pokud by žalovaná (povinná) postupovala v souladu s § 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku, a to přesto, že jí svědčí výhrada soupisu. Vzhledem k tomu shledal nalézací okresní soud žalobu důvodnou a vyhověl jí.

Dále oprávněný uvádí, že i přes výše uvedené povinná ve svém návrhu na odklad a zastavení obhajuje vypořádání oprávněným do dědictví přihlášené pohledávky poměrným způsobem jako při likvidaci dědictví dle § 195 a násl. z. ř. s. a dále popírá uplatnění zákonného režimu dle § 1712 občanského zákoníku pro uspokojení pohledávky oprávněného před ostatními věřiteli s poukazem na to, že pozůstalost byla vyčerpána nikoli do dědictví přihlášenými pohledávkami sestávajícími z oprávněného, [REDAKCE] a [REDAKCE], když jejich suma tvořila v souhrnu pouze částku 202 174 Kč, přičemž cena zjištěných aktiv v dědictví byla 237 584 Kč, ale že pozůstalost byla vyčerpána až sumou pohledávek sestávající i z pohledávek zjištěných **po ukončení** dědického řízení. Pokud jde o námitku povinné, že pozůstalost nebyla vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek, a proto oprávněný nemá právo na přednostní úhradu své pohledávky v režimu § 1712 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku však nemá (jak dovodil nalézací soud v rozsudku uvedeném výše) v platné právní úpravě žádnou oporu. Povinná tuto právní úvahu soudu označuje za rozpornou se zákonem, protože dle jejího názoru, aby mohla vzniknout privilegovaná skupina věřitelů, kteří mají právo na uhrazení pohledávek dle § 1712 odst. 1 občanského zákoníku, musí být splněna zákonná podmínka vyčerpání pozůstalosti uhrazením ohlášených pohledávek, přičemž za ohlášenou pohledávku je nutno považovat pouze pohledávku ohlášenou na výzvu dle § 1711 odst. 1 občanského zákoníku, což se v daném případě dle povinné nestalo.

Dále oprávněný upozorňuje, že pohledávka oprávněného byla předmětem výkonu rozhodnutí ve věci sp.zn. 12 E 744/95 vedené u Okresního soudu ve Strakonících, který po úmrtí otce povinné Adolfa Penze, který zemřel 4. 2. 2017 rozhodl dne 29. 3. 2017 svým usnesením, č.j. 12 E 744/95-52, o zastavení výkonu rozhodnutí srážkou z důchodu zemřelého od ČSSZ, když toto rozhodnutí na základě odvolání oprávněného zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích svým usnesením ze dne 15. 5. 2017, č.j. 19 Co 703/2017-63, když následně Okresní soud ve Strakonících vydal dne 13. 7. 2017 další usnesení, č.j. 12 E 744/95-79, o zastavení výkonu rozhodnutí, které již potvrdil Krajský soud v Českých Budějovicích svým usnesením ze dne 12. 9. 2017, č.j. 19 Co 1293/2017-98. Oprávněný upozornil, že z obsahu spisu Okresního soudu ve Strakonících, sp.zn. 12 E 744/95, vyplývá, že od května 2017 byla vydaná usnesení o zastavení doručována i povinné, která z těchto rozhodnutí, jakož i z nahlédnutí do dědického spisu dne 28. 6. 2017 (tj. prokazatelně před konce konvoční lhůty 7. 7. 2017) věděla o pohledávce oprávněného a výkonu rozhodnutí, který byl proti ní veden.

Oprávněný v závěru svého vyjádření ještě odkázal na důvodovou zprávu k § 1712 občanského zákoníku, která pod bodem I.2 „Nepřihlášený věřitel“ uvádí, že právo na uhrazení mají jak:

a) věřitelé, kteří své pohledávky přihlásili a doložili ve stanovené lhůtě

b) věřitelé pohledávek, o kterých dědic věděl, bez toho, že by své pohledávky museli přiblašovat, přičemž by bylo nemístným formalizmem nezařadit do kategorie pohledávek uvedených pod písmenem a) pohledávky, které věřitelé přihlásili a doložili ještě před vydáním usnesení o konvokaci věřitelů a odmítnout takovou pohledávku jen proto, že nebyla se stejnými doklady podruhé podávána ve lhůtě uvedené v usnesení soudu o schválení věřitelů, neboť jsou to ostatně pohledávky, o kterých mohou věřitelé dědicům prokázat, že o nich dědici věděli, protože doklad o nich je založen ve spise o projednání dědictví, s jehož obsahem jsou dědici v řízení o pozůstalosti soudním komisařem seznámeni. Stejně tak by mělo být naloženo s pohledávkami, jež byly žalovány za řízení o pozůstalosti ještě před vydáním usnesení o výzvě věřitelů, což se týká i předmětné pohledávky oprávněného, jež od roku 1995 byla ještě

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

během daného řízení o pozůstalosti předmětem výkonu rozhodnutí vedeného u Okresního soudu ve Strakonících pod sp.zn. 12 E 744/95 až do jeho zastavení usnesením z 12. 9. 2017.

Dále oprávněný odkázal na bod II.5 důvodové zprávy označené „Věřitelé, kteří se nemusí přihlašovat“, kde je uvedeno, že *odstavec 2 § 1712 o. z. přijímá zásady obsažené v § 763 osnovy čl. obř. zák., který z § 814 o. z. o. převzal vynětí pohledávek zajištěných zůstavním právem z režimu včas nepřihlášených pohledávek a přidal pohledávky zajištěné zadržovacím právem a pohledávky, o kterých dědic prokazatelně věděl. Postavení pohledávek uvedených v § 1712 odst. 2 písm. a) a b) je privilegované, neboť jak vyplývá z odst. 2, odstavec 1 se v jejich případě nepoužije, a při konvokaci věřitelů budou splněny včas přihlášené pohledávky věřitelů společně s pohledávkami uvedených v odstavci 2 písm. a) a b), které nemusely být přihlášeny. Z výše uvedeného vyplývá, že vědomost dědice o pohledávce, aby platil odst. 2 o tom, že musí být uspokojena, se vztahuje na pohledávku, jež nebyla věřitelem ve lhůtě přihlášena, ale dědic se dozvěděl o její existenci nejpozději do konce lhůty stanovené v usnesení o výzvě věřitelů, aby tím byl naplněn smysl konvokace, jímž je zjistit nejpozději do konce její lhůty stav dluhu a nejuplněnější přehled o pasívech pozůstalosti, a aby dědici mohli řádně a včas věřitele uspokojit.*

Z následujících důkazů, které soud provedl při jednání, zjistil níže uvedený skutkový stav, když níže uvedené důkazy jsou založeny v dědickém spisu Okresního soudu ve Strakonících, sp.zn. 17 D 71/2017.

Z úmrtního listu založeného na čl. 3 spisu soud zjistil, že dne 4. 2. 2017 zesnul [REDAKCE], narozený [REDAKCE].

Z protokolu sepsaného dne 3. 4. 2017, soudní komisařkou, č.j. 17 D 71/2017-146, soud zjistil, že dědici ze zákona v první třídě jsou pozůstalý [REDAKCE] a pozůstalá [REDAKCE] každý s nárokem na 1/2 pozůstalosti. Dědici prohlásili, že dědictví neodmítají. Oba dědici dále prohlásili, že **uplatňují právo na výhradu soupisu pozůstalosti**. Dále po poučení podle § 1711 občanského zákoníku a § 174 zákona č. 292/2003 Sb. navrhli, aby soud **usnesením vyzval věřitele zůstavitele, aby u něho přihlásili a listinami doložili své pohledávky** a poučil je o následcích toho, když pohledávky nepřihlásí.

Z usnesení ze dne 3. 4. 2017, č.j. 17 D 71/2017-149, které nabylo právní moci 4. 5. 2017, soud zjistil, že tímto byli vyzváni věřitelé, aby ve lhůtě 3 měsíce od vyvěšení usnesení na úřední desce Okresního soudu ve Strakonících přihlásili a listinami doložili své pohledávky vůči zůstaviteli [REDAKCE]. Věřitelé byli přímo ve výroku usnesení upozorněni, že věřitel, který se ve lhůtě nepřihlásí, nemá právo na uhrazení vůči dědici, je-li pozůstalost vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek.

Z přihlášky pohledávky do dědického řízení, které je založeno na čl. 168 dědického spisu, soud zjistil, že tato byla doručena dne 6. 4. 2017 jak Okresnímu soudu ve Strakonících, tak soudní komisařce. Jako věřitel se prezentovala [REDAKCE] která poukázala na to, že na ni přešla pohledávka proti zůstaviteli, jak připustil Okresní soud ve Strakonících svým usnesením, č.j. E 744/95-46 ze dne 7. 5. 2004. Do dědictví byla přihlášena pohledávka ve výši 163 605,61 Kč. Přihlášená pohledávka vyplývá z pravomocného platebního rozkazu Okresního soudu ve Strakonících ze dne 4. 1. 1994, č.j. 2 C 731/92-17 a dále z usnesení Okresního soudu ve Strakonících o nařízení výkonu rozhodnutí ze dne 18. 6. 1998, č.j. E 744/95-11. Pohledávka byla specifikovaná tak, že jistina činí 276 383,90 Kč, náklady řízení dle č.j. 2 C 731/92-17, 11 056 Kč, náklady řízení č.j. E 744/95-11, 7 968 Kč a dále úrok ve výši 3 % p.a. ročně z částky 276 383,90 Kč od 4. 12. 1991 do zaplacení (doby úmrtí) 126 261,71 Kč. Celkem tedy 421 669,61 Kč. Dále věřitel uváděl, že [REDAKCE] prováděla povinnému pravidelné měsíční splátky ve prospěch oprávněného a to na základě vydaného usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, č.j. E 744/95-11. Celkem povinný (do doby úmrtí) uhradil částku v celkové výši 258 064 Kč. Věřitel tedy celkem přihlásil do dědického řízení pohledávku ve výši 163 605,61 Kč, když následně je modrou propiskou ještě uvedena

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

částka minus 10 319 Kč a další modrou propiskou dopsaná částka 153 286,61 Kč. K přihlášce jsou připojeny jako listinné důkazy rozhodnutí, na která se věřitel v přihlášce odvolává.

Z protokolu soudní komisařky ze dne 11. 9. 2017 soud zjistil, že pozůstalý [REDAKCE] a pozůstalá [REDAKCE] (která byla zastoupena na základě plné moci (která je založena na č.l. 212) [REDAKCE] byli seznámeni s tím, že uplatnili právo výhrady soupisu pozůstalosti (viz č.l. 148 spisu). Dále, že pravomocným usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3. 4. 2017, č.j. 17 D 71/2017-149, byli věřitelé zůstavitele vyzváni, aby přihlásili své pohledávky do pozůstalosti. Toto usnesení bylo na úřední desku soudu vyvěšeno 7. 4. 2017 a sejmuto 7. 7. 2017 (§ 1711 o.z., § 174 zákona č. 292/2013 Sb.). Na výzvu se žádný věřitel nepřihlásil. Účastníci berou na vědomí, že do pozůstalosti přihlásil pohledávku [REDAKCE] [REDAKCE] (viz č.l. 13 spisu), [REDAKCE] (č. listu 16 spisu) a [REDAKCE] (viz č.l. 168 spisu). Dále bylo konstatováno, že odpovědnost dědiců za dluhy je limitována. Dále bylo dáno poučení, že věřitel není účastníkem dědického řízení, není vázán výroky usnesení dědického soudu o tom, jaký majetek patří do dědictví a jaká je hodnota v řízení (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2013, sp.zn. 28 Cdo 3598/2012). Věřitelům, spadajícím do stejné třídy, mají dědici plnit proporcionalně (rozsudek Nejvyššího soudu, sp.zn. 28 Cdo 2806/2016). Podle společného prohlášení dědiců o majetku zůstavitele byl sestaven Seznam AKTIV a PASIV pozůstalosti. Majetek (AKTIVA) činil 237 583,11 Kč. Dluhy (PASIVA) činily celkem 209 822,61 Kč a jsou tvořena náklady pohřbu 7 649 Kč, pohledávkou [REDAKCE] 4 910 Kč, pohledávkou [REDAKCE] 43 977 Kč a pohledávkou [REDAKCE] 153 286,61 Kč. Dále účastníci uzavřeli Dohodu o rozdělení pozůstalosti, kterou pozůstalá [REDAKCE] [REDAKCE], odpovídá za náklady pohřbu zůstavitele a pasiva pozůstalosti společně a nerozdílně s ostatními dědici do výše ceny nabytého dědictví. Následně bylo vyhlášeno usnesení, č.j. 17 D 71/2017-223, kdy do protokolu bylo zaznamenáno, že [REDAKCE] [REDAKCE] obdrželi jedno vyhotovení tohoto usnesení, což potvrdili svými podpisy na protokolu. Dále [REDAKCE] učinil prohlášení, kterým se vzdal práva odvolání proti tomuto usnesení.

Usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 11. 9. 2017, č.j. 17 D 71/2017-223, bylo rozhodnuto, že mimo jiné za účasti [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE], tak, že ke dni smrti zůstavitele byla určena obvyklá cena aktiv pozůstalosti částkou 237 583,11 Kč a výše pasiv částkou 209 822,61 Kč, čistá hodnota pozůstalosti částkou 27 760,50 Kč. Dále byla schválena Dohoda dědiců, kterou veškeré jmění v usnesení uvedené, nabyla pozůstalá [REDAKCE] [REDAKCE], která dále odpovídá za náklady pohřbu zůstavitele a pasiva pozůstalosti společně a nerozdílně s ostatními dědici do výše ceny nabytého dědictví (§ 1706, § 1707 o.z.). Soud podle této schválené Dohody **potvrdil**, že dědictví po zůstaviteli nabyla jako zákonná dědička pozůstalá [REDAKCE].

Z Výzvy věřitele [REDAKCE] ze dne 8. 3. 2018 k doubrázení částky Kč 111.959,61 na pohledávku věřitele, které je založeno na č.l. 229 dědického spisu, soud zjistil, že tento odkazuje na výše uvedené usnesení Okresního soudu ve Strakonících č.j. 17 D 71/2017-223. Dále uvádí, že dědička [REDAKCE] dopisem ze dne 6. 11. 2017 sdělila tomuto věřiteli, že jeho přihlášená pohledávka bude uhrazena do 1 roku od smrti zůstavitele, tj. do 4. 2. 2018. Dalším dopisem ze dne 4. 2. 2018 sdělila věřiteli, že jeho pohledávku zkrátila na 32,71 % dle provedeného rozvrhu, ve kterém uvedla ještě 3 jiné pohledávky dalších věřitelů, jež ale nejsou v usnesení soudu z 11. 9. 2017 uvedeny a do výše pasiv 209 822,61 Kč zahrnuty na tímto věřitelem přihlášenou pohledávku 163 605,61 Kč pak dědička uhradila 1. 2. 2018 pouze 51 646 Kč. Věřitel dále uvádí, že za situace, kdy došlo k uplatnění výhrady soupisu, jak se uvádí v usnesení soudu ze dne 11. 9. 2017, pak ale věřitelé, kteří se ve 3 měsíční lhůtě od 7. 4. 2017 do 7. 7. 2017 nepřihlásili, nemají ve smyslu § 1712 o.z. právo na uspokojení svých pohledávek, z části pozůstalosti vyčerpané uhrazením ohlášených pohledávek, tzn., že na uhrazení nepřihlášených pohledávek jiným věřitelům lze užít jen popř. zbylou část pozůstalosti po uhrazení ohlášených pohledávek. Vzhledem k tomu je

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

zkrácení pohledávky věřitele o 111 959,61 Kč 32,71 % v rozporu s ustanovením § 1712 o.z. a věřitel proto požaduje, aby mu částka zkrácení 111 959,61 Kč byla doplacena do 31. 3. 2018 na účet ve výzvě uvedený.

Z dědického spisu soud zjistil, že na č.l. 185 je založeno zmocnění povinné pro [REDAKCE], k zastupování v dědickém řízení sp.zn. 53 Cd 24/17, při úkonu nahlédnutí do spisu dne **28. 6. 2017** u Okresního soudu v Českých Budějovicích. Zmocnění je dále opatřeno vlastnoručním podpisem povinné a zmocněnce [REDAKCE].

Z výslechu svědkyně [REDAKCE], soudní komisařky, soud zjistil, že tato si na věc již nepamatuje, a proto jí byl předložen k nahlédnutí dědický spis. Tato sdělila, že obecně přihlášení věřitelů v rámci konvokace nemá význam pro rozhodnutí o dědictví. Podstatné je, zda byla pohledávka věřitele řádně doložena a prokázána. Pokud jde o následné spory z takových přihlášek, tak ty už si sami mezi sebou vedou dědici a věřitelé. Žádný vliv na dědické řízení by neměla ani situace, že by v době dědického řízení již spor probíhal. Znovu obecně poukázala na skutečnost, že je důležité, zda dědic uplatnil výhradu soupisu majetku a pokud se objeví nový dluh, tak za něj dědic odpovídá jen do výše ceny majetku nabytého v dědictví. Pokud by takovou výhradu soupisu majetku neuplatnil, tak by odpovídal neomezeně bez ohledu na výši ceny majetku, který v dědictví získal. Podle svědkyně, pokud věřitel ještě před konvokací doloží svůj nárok, tak ho již v konvokační lhůtě nemusí znovu přihlašovat. K dotazu, jaký význam má odůvodnění (pozn. soudu: V dědickém usnesení č.j. 17 D 71/2017-218 věta „*Na výzvu se žádný věřitel nepřihlásil.*“), tak svědkyně vysvětlila, že to je konstatování faktu, že pohledávka už nebyla přihlášena znovu v konvokační lhůtě. Svědkyně dále upozornila, že pohledávka oprávněného je uvedena v Seznamu aktiv a pasiv pozůstalosti (pozn. soudu – viz č.l. 220 dědického spisu). Svědkyně dále sdělila, že pokud jde o výši pasiv, tak se vychází z údajů dědiců, které se uvedou do Seznamu pasiv.

Podle § 52 odst. 1 e.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden.

Podle § 268 odst. 1 písm. h) občanského soudního řádu, výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

Podle § 1711 občanského zákoníku, dědic, který si vyhradil soupis, nebo ten, kdo pozůstalost spravuje, může před rozhodnutím soudu o potvrzení dědictví navrhnout, aby soud pro vyhledání dluhů zůstavitele, věřitele vyzval, aby v přiměřené lhůtě ohlásili a doložili své pohledávky. Dokud nebude skončeno řízení, které se takto zavede, nemá dědic, ani ten, kdo spravuje pozůstalost, povinnost uspokojovat věřitele. Podle § 1712 odst. 1 občanského zákoníku věřitel, který se ve lhůtě nepřihlásí, nemá právo na uhrazení vůči dědici, je-li pozůstalost vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek. Podle odst. 2 téhož paragrafu ustanovení odst. 1 se nepoužije

- a) prokáže-li věřitel, že dědic věděl o pohledávce, nebo
- b) zajišťuje-li pohledávku věřitele zástavní nebo jiné věcné právo k věci náležející do pozůstalosti.

Podle § 1713 občanského zákoníku, nebylo-li žádáno o výzvu věřitelům, nebo uspokojí-li dědic některého z hlásících se věřitelů bez zřetele na práva ostatních, a nedosáhne-li proto některý věřitel úplného uhrazení pohledávky z pozůstalosti, je dědic věřiteli zavázán nad rámec uvedený v § 1692, a to až do výše, v jaké by věřitel dosáhl uspokojení při likvidaci pozůstalosti podle jiného právního předpisu.

Soud dále vycházel z komentáře k ust. § 1712, který je založen na č.l. 218 soudního spisu, který uvádí k věřitelům, kteří mají přednostní právo na uhrazení svých pohledávek, že toto právo mají

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

- a) věřitelé, kteří své pohledávky přihlásili a doložili ve stanovené lhůtě
- b) věřitelé pohledávek, o kterých dědic **věděl**, bez toho, že by své pohledávky museli přihlašovat
- c) pohledávky zajištěné zástavním nebo jiným věcným právem (např. právem zadržovacím) k věci náležející do pozůstalosti.

Dále komentář uvádí, že je otázkou, zda zařadit do kategorie pohledávek uvedených pod písm. a) i pohledávky, které věřitelé přihlásili a doložili **ještě před** vydáním usnesení o konvokaci věřitelů. Lze se přiklonit k názoru, že by bylo nemístným formalizmem odmítnutí takové pohledávky jen proto, že nebyla se stejnými doklady podruhé podávána ve lhůtě uvedené v usnesení soudu o svolání věřitelů. Jsou to ostatně pohledávky, o kterých mohou věřitelé dědiců **prokázat**, že o nich dědici **věděli**, protože doklad o nich je založen ve spise o projednání pozůstalosti, s jehož obsahem jsou dědici v řízení o pozůstalosti soudním komisařem seznámeni.

Na základě provedeného dokazování je soud přesvědčen, že návrh povinné na zastavení exekuce není důvodný. Obrana povinné je založena na přesvědčení, že pohledávka oprávněného není přednostní pohledávkou, neboť byla uplatněna v dědickém řízení ještě před konvokací věřitelů zůstavitele, když musí soud přiznat, že z pohledu laika jí v tom utvrzuje i výše uvedený protokol z dědického řízení ze dne 11. 9. 2017, č.j. 17 D 71/2017-218, kde je výslovně uvedeno, že: „*Na výzvu se žádný věřitel nepřihlásil.*“ Tato skutečnost ale nemůže jít k tíži oprávněného, na což by jistě upozornila i sama povinná, pokud by naopak ona sama byla v postavení věřitele. Soud jakkoliv nerozporuje skutečnost tvrzenou povinnou, kterou dokládá výpisy z účtů, že poměrně zaplatila za zůstavitele jako jeho dědička i dluhy dalších věřitelů, kteří se objevili až po projednání dědictví. Bez jakékoliv ironie musí soud ocenit, že povinná jako dědička i těmto věřitelům vyplácí poměrnou část jejich pohledávek, ale tento postup nemůže mít negativní dopad na pohledávku oprávněného, která je dle přesvědčení soudu skutečně přednostní, protože i kdyby se uplatnil závěr, že tento oprávněný nepřihlásil řádně svou pohledávku na základě konvokace věřitelů (*když musí soud zdůraznit, že s ohledem na výše uvedený komentář je však přesvědčen, že věřitel [v této věci oprávněný] tak řádně učinil*), tak by nastoupilo další ustanovení občanského zákoníku, které stanoví, že přednostní pohledávkou je i pohledávka věřitele, o které dědic věděl, bez toho, že by své pohledávky musel přihlašovat. Zde musí soud poukázat na skutečnost, že prostřednictvím svého zástupce, kterého pověřila k zastupování v dědickém řízení a k nahlédnutí do spisu, věděla povinná o této pohledávce nejméně od **28. 6. 2017**. Z tohoto vyplývá, že tento oprávněný měl být se svým nárokem uspokojen zcela, když sama povinná uvádí, že s ohledem na skutečnost, že dědictví v době ukončení dědického řízení nebylo předloženo, mohla to snadno učinit a ostatní až po dědickém řízení zjištěné věřitele mohla (*s ohledem na učiněnou výhradu soupisu a provedenou konvokaci*) vyplatit toliko částečně či vůbec.

Z důvodů, které nejsou pro rozhodnutí v této věci podstatné, a proto tyto soud ani nezjišťoval, tak ale povinná nepostupovala, ale naopak zjišťovala další věřitele zůstavitele a následně tyto poměrně uspokojila.

Pokud jde o povinnou opakovaně prezentovaný výklad ustanovení § 1712 o. z., že oprávněný není věřitelem majícím přednostní právo na uhrazení své pohledávky, protože dědictví nebylo předloženo a on je jediným takovým věřitelem, a proto se na něj ustanovení § 1712 nevztahuje, tak musí soud sdělit, že pro takový výklad nenašel soud oporu ani ve výkladu příslušného ustanovení, případně v jiném ustanovení občanského zákoníku ani nenalezl žádnou judikaturu, která by pro takový výklad svědčila.

Pokud povinná poukazuje na judikát Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 2806/2016, tak musí soud upozornit, že tento vychází ještě ze staré úpravy, ale i zde Nejvyšší soud ve svém odůvodnění, konkrétně v odstavci, který začíná slovy - *Oproti mínění žalovaných se Nejvyšší soud nedomnívá, že ...* - Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Juhaňáková.

uvádí, že dědicové si konvokací věřitelů zjednájí obranu proti případným **dodatečně** vznášeným nárokům. Lze tedy výkladem uzavřít, že dědic není chráněn proti věřitelům zůstavitele, kteří své nároky vznesli v dědickém řízení **včas**, když taková situace je dána podle soudu v tomto exekučním řízení (míněno, že oprávněný je věřitelem, který se řádně a hlavně **včas** přihlásil).

S ohledem na výše uvedené má soud za prokázané, že pohledávka oprávněného nebyla dosud řádně povinnou uhrazena, když tato zatím provedla pouze částečnou úhradu a nejsou tak splněny podmínky pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) občanského soudního řádu a nejsou zde ani jiné důvody, pro které by byl výkon rozhodnutí (exekuce) nepřípustný, jak stanoví § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř., a proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Toto usnesení neobsahuje žádné rozhodnutí o nákladech řízení, protože v této fázi exekučního řízení k tomu exekuční soud nemá pravomoc. Tuto pravomoc má v této fázi exekučního řízení soudní exekutor podle § 88 e.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu zdejšího.

České Budějovice 16. července 2021

Mgr. Jan Petr v. r.
samosoudce